

Bijbelstudie Centrum

Speciale studie over **"De TABERNAKEL"** verdeeld over 19 avonden

TWAALFDE AVOND (deel 12-19)

Geachte lezer,

Het verheugd ons, u deze speciale studie te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze speciale studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: **"Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden"** (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze speciale studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze speciale studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze speciale studie gaat bestuderen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze speciale studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze speciale studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen

het Bijbelstudie Centrum.

2 Petrus 1:19

2 Tim. 4:2-4. "verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtsels keren".

Wij zijn nu gekomen tot aan het Reukofferaltaar, dat u hier in het Heiligdom ziet staan. Zoals wij straks zullen zien, zou het in werkelijkheid in het Heilige der Heiligen moeten staan.

Wij lezen in **Ex. 30:1-10**. *“Gij zult een altaar, een offerplaats voor reukwerk, maken; van acaciahout zult gij het maken; een el lang en een el breed, zodat het vierkant is, en twee el zal zijn hoogte zijn; de hoornen zullen daarmee één geheel vormen. Gij zult het overtrekken met louter goud, het bovenvlak en de zijvlakken rondom, en de hoornen. Gij zult er een gouden omlijsting omheen maken. Twee gouden ringen zult gij ervoor maken onder de omlijsting, aan de beide zijanten zult gij ze maken, op de beide zijden, en zij zullen dienen als houders voor draagstokken om het daarmede te dragen. Gij zult dan de draagstokken van acaciahout maken en ze overtrekken met goud. Gij zult het zetten vóór het voorhangsel, dat vóór de ark der getuigenis is, vóór het verzoendeksel, dat boven de getuigenis is, waar Ik met u zal samenkomen.*

Aäron nu zal daarop welriekend reukwerk in rook doen opgaan; elke morgen, wanneer hij de lampen in orde maakt, zal hij het in rook doen opgaan. Ook wanneer Aäron de lampen aansteekt in de avondschemering, zal hij het in rook doen opgaan voor het aangezicht des Heren als een bestendig reukwerk voor uw geslachten. Gij zult daarop geen vreemd reukwerk brengen noch brandoffer noch spijsoffer, ook een plengoffer zult gij er niet op plengen. Aäron zal met het bloed van het zondoffer der verzoening eenmaal per jaar op zijn hoornen verzoening doen; eenmaal per jaar zal hij er verzoening op doen voor uw geslachten; allerheiligst is het voor de Here”.

Dit gouden Reukofferaltaar toont ons een zekere climax van heerlijkheid in het Heiligdom. Wij hebben gezien, hoe God vele rijkdommen bereid heeft voor Zijn kinderen in het Heiligdom, hoe Jezus een wonderbare dis heeft aangebracht, een Tafel, om ons het overvloedleven te schenken en ook hebben wij gezien een overvloed van licht, de Kandelaar. Dit alles is voor Gods kinderen bereid in het Heiligdom, maar alleen op grond van dat volbrachte werk van Jezus.

Maar in dat gouden Reukaltaar zien wij Jezus afgebeeld als de grote Hogepriester, die voor Zijn volk bidt en pleit. Deze climax, dit opgaan van heerlijkheid tot heerlijkheid, vinden wij zo duidelijk in **Rom. 8:34b** vermeld: *“Christus Jezus is de gestorvene, wat meer is, de opgewekte, die ter rechterhand Gods is, die ook voor ons pleit”*. Want door deze verhoogde en opgewekte Jezus krijgen wij de toegang tot het Allerheiligste.

De Voorhof is de plaats van onze verzoening en reiniging. Het Heiligdom is de plaats van onze heiligmaking, zodat wij overvloedleven ontvangen. Maar, wat meer is, de Opgewekte, die ter rechterhand Gods zit, Die is het ook, die voor ons pleit. Hier zien wij dus dit gouden Reukofferaltaar.

God gaf de plaats, waar dit Altaar moest staan, zeer nauwkeurig aan. Wij vinden dat in **Ex. 30:6**. *“Gij zult het zetten vóór het voorhangsel, dat vóór de ark der getuigenis is, vóór het verzoendeksel, dat boven de getuigenis is, waar Ik met u zal samenkomen”*.

Maar in **Hebr. 9:3-4** wordt duidelijk vermeld, dat het Altaar achter het Voorhangsel moest staan. *“en achter het tweede voorhangsel was een tent, genaamd het heilige der heiligen, met een gouden reukofferaltaar en de ark des verbonds, rondom met goud overtrokken, waarin zich bevonden een gouden kruik met het manna, de staf van Aäron, die gebloeid had, en de tafelen des verbonds”*.

Ziet u, de Heilige Geest plaatst het nu heel duidelijk achter en niet, zoals Mozes vóór het voorhangsel.

Het is vanzelfsprekend, want, wij weten immers, dat God Jezus uitermate verhoogd heeft en dat Hij nu in de Troon van God gezeten is, aan Zijn rechterhand. Dat is dus niet in het Heiligdom, maar in het Heilige der Heiligen, waar de Troon van God is. Daar is Hij onze Middelaar en Hogepriester, die voor ons pleit. Daar is Hij dag en nacht voor het aangezicht van de Vader, ons ten goede.

Dat het bij Mozes en bij de kinderen Israëls vóór de voorhang geplaatst was, dat kon niet anders. Zij leefden bij een schaduwdienst en God verordeneerde in deze dienst, dat de Hogepriester slechts één keer in het jaar door het Voorhangsel heen in het Heilige der Heiligen mocht komen voor de verzoening op de Grote Verzoendag.

Overigens moest hij iedere dag tweemaal dit Reukofferaltaar bedienen. En dan begrijpen wij wel, wanneer dit Altaar in het Heilige der Heiligen zou staan, kon de Hogepriester onmogelijk aan die opdracht voldoen, want hij mocht hier niet binnengaan dan slechts ééns per jaar op de Grote

Verzoendag, omdat dát de schaduwdienst was. Terwijl men wachtte op de vervulling ervan.

Daarom was het Altaar dus gezet op de grens naar het Heilige der Heiligen, zodat de Hogepriester in Israël het toch iedere morgen en avond kon bedienen. Maar in werkelijkheid staat het dus nu in het Heilige der Heiligen. Want toen Jezus gekomen was en alles vervuld had, scheurde het Voorhangsel, toen Hij uitriep: **“Het is volbracht”**. En nu is er een vrije toegang gekomen tot de Troon van God. Daarom weten wij ook, dat Hij nu als Hogepriester en Middelaar een veel betere bediening heeft.

Wij willen nu met elkaar de heerlijke symboliek van dit gouden Reukofferaltaar nader bezien, dat ons verkondigt: *“wij hebben een grote Hogepriester over het huis van God”*. Wij moeten in verband hiermee goed weten, dat Jezus niet bidt voor de wereld, maar voor Zijn kinderen.

Voor de wereld is Hij gekomen als de Poort, in Zijn vernedering, die roept: **“Komt allen tot Mij, die vermoeid en belast zijt”**. Maar hier in het Heilige der Heiligen, bidt Hij als de verhoogde Jezus voor Zijn Gemeente, opdat wij tot de volmaaktheid zullen komen, die Hij heeft.

Wij hebben gezien, dat dit Reukofferaltaar een overeenkomst heeft met het Brandofferaltaar, maar ook is er een onderscheid. De overeenkomst bestaat hierin, dat beide van acaciahout zijn gemaakt en het acaciahout toont ons, hoe Jezus volkomen mens is geworden.

Als eeuwige Zoon van God kon Hij ons niet redden, Hij moest mens worden, omdat de mens overtreden had en alleen een mens kon die schuld weer wegnemen. Zo heeft hij in vernedering aan het kruis; als de laatste Adam, voor ons allen, de zondeschuld gedragen, door in Zijn lichaam dit op het hout te brengen.

Maar Hij is verzezen (opnieuw geboren) als de nieuwe Mens, de Eersteling uit de doden van een nieuw mensengeslacht, zonen van God, verwekt in Jezus, Gods Zoon, uit Zijn bloed en vlees en uit de kracht van Gods Geest. Daarom weten wij, dat vóór het kruis en opstanding Jezus de Eniggeboren Zoon des Vaders was, maar na Zijn opstanding is Hij de Eerstgeboren Zoon geworden, opdat er nog vele na Hem zullen volgen.

En dat zijn zij, die zich met Hem door het geloof één hebben gemaakt, zodat Jezus dood, hun dood geworden is. Wij zijn met Hem gekruisigd, met Hem gestorven aan ons zondaar zijn, met hem begraven, het oude is weg. Maar ook met Hem verzezen in nieuwheid des levens. Wij zijn dan de Zoon van God gelijk geworden.

Aan dit Reukofferaltaar heeft Jezus een bediening speciaal voor de Gemeente, Zijn Lichaam. Het is een wonderbare bediening en daarom is ook dit Altaar van acaciahout. Hij, die voor ons gestorven is, is Dezelfde, die voor ons is opgewekt en Hij zit aan Gods rechterhand niet alleen als de enige Zoon van God in heerlijkheid, die Hij had van voor de grondlegging der wereld en vóórdat Hij geboren werd in Bethlehem. Maar nu zit Hij aan de rechterhand Gods, ook als Mensenzoon, dat is het wonder en daarom acaciahout.

Het Brandofferaltaar is van acaciahout met koper overtrokken, want Hij bracht Zichzelf als een onbesmet offer aan God, door de kracht van de eeuwige Geest, opdat wij daardoor gereinigd zouden worden van onze zonden. Maar het Reukofferaltaar is met goud overtrokken. Goud is immers het beeld van de heerlijkheid Gods. Hier zien wij dus Jezus, wel als de nieuwe Mensenzoon, maar ook volkomen bekleed met de heerlijkheid van God en daarom ook Gods Zoon.

Hij heeft hier een bediening aan dit Altaar voor ons, die in Hem geloven, opdat wij door deze bediening van het offer, dat Hij brengt, tot heerlijkheid zouden opwassen, zodat wij aan Hem gelijk zullen worden. Hier bidt en pleit Hij elke dag voor Zijn Gemeente, voor Gods aangezicht.

Als Jezus dit Hogepriesterlijk werk voor Zijn Gemeente voleindigd zal hebben, dan zal Hij dat daarna voor Israël en de wereld doen, want Hij blijft eeuwig Hogepriester. Op de dag en het uur, dat de Gemeente volkomen geheiligd en volmaakt zal zijn (Hij weet dit tijdstip alleen), dán treedt Hij uit het Heiligdom en leidt Hij de Gemeente de heerlijkheid binnen. (de opname).

Ook hier zien wij vier hoornen aan het altaar op de vier hoeken. De hoornen zijn weer het beeld van kracht en de vier hoeken wijzen op de schepping. Bij het Brandofferaltaar spreken die vier hoornen, waaraan het bloed van de verzoening gesmeerd moest worden, van de kracht, die er is in het bloed van het Lam tot redding en rechtvaardigmaking van iedere zondaar.

Een andere mogelijkheid is er niet, daarom vier hoornen op de vier hoeken, die roepen tot heel de schepping: Oost, West, Noord, Zuid, dat er kracht is in het bloed van het Lam tot redding van degene, die komen wil.

En hier, aan het Reukofferaltaar, zijn ook vier hoornen, voor Zijn Gemeente, die Hij met Zijn bloed gekocht heeft uit alle volken, talen, tongen en natiën, die komen uit alle windstreken. Maar ook deze hoornen spreken van de kracht Gods voor het kind van God.

Het bloed dat de Hogepriester, op de Grote Verzoendag, door het Heiligdom heen, in het Heilige der Heiligen bracht en één maal op de Verzoendeksel en het zeven maal ervoor op de grond sprengde, moest ook aan de hoornen van het gouden Reukofferaltaar komen.

Aan deze hoornen is dus ook het bloed van het Lam, maar hier spreekt het een krachtiger taal dan aan de hoornen van het Brandofferaltaar. Bij het Brandofferaltaar spreekt het: ***“Er is kracht in het bloed van het Lam tot redding en genezing voor iedere zondaar”***. Maar aan het Reukofferaltaar zegt dit bloed: ***“Er is een volmaakte verlossing voor ieder kind van God, opdat wij zullen zijn gelijk Hij is”***.

Laten wij daarom niet zeggen, zoals men zo dikwijls hoort: *“je blijft hier zondaar tot aan je dood toe, want wij zijn toch maar mensen”*. Paulus heeft dat toch immers ook gezegd: ***“Het goede, dat ik doen wil, dat doe ik niet en het kwade, dat ik niet wil, dat doe ik”***. En zouden wij meer zijn dan Paulus?

Maar dat is een redenering, die Paulus helemaal niet bedoeld heeft. Hij geeft in **Rom. 7** het beeld weer van een Christen, die zijn ***“ik leven”*** nog leeft. Daarom is het in **Rom. 7**: ***“ik, ik, ik, ik”***. En als de gelovige in Jezus in eigen kracht gaat, dan heeft hij een leven van vernedering.

Maar Paulus zegt direct daarachter en zo eindigt **Rom. 7**: ***“Wie zal mij verlossen van het lichaam dezes dood. Ik dank God, door Jezus Christus onze Here”***.

Maar Paulus leefde in **Rom. 8** en daar is het niet meer ***“ik”***, maar ***“de Geest”***. Het ***“ik”*** gekruisigd en Jezus op de troon van ons hart. Dat wil zeggen dat de Heilige Geest niet alleen een kleine plaats in ons krijgt, maar heerschappij van ons leven. Daar spreekt dit bloed van.

Jezus is een wonderbare Hogepriester: bij het Brandofferaltaar gaf Hij Zijn leven voor ons, opdat wij gered zouden worden; maar bij het Reukofferaltaar pleit Hij voor Zijn kinderen, opdat zij aange-gord zullen worden met de opstandingskracht van Hem en daaruit gaan leven en niet uit eigen kracht.

Kijk eens naar deze Hogepriester. Hij is volkomen Mens, waar het acaciahout van spreekt en dat betekent, dat hij als onze Hogepriester ook volkomen met ons mee kan voelen en medelijden hebben met onze zwakheden. Want Hij is ook, evenals wij, in alle dingen op gelijke wijze verzocht geweest, maar zonder te zondigen.

Daar spreekt **Hebr. 2:17-18** van. ***“Daarom moest Hij in alle opzichten aan zijn broeders gelijk worden, opdat Hij een barmhartig en getrouw hogepriester zou worden bij God, om de zonden van het volk te verzoenen. Want doordat Hij zelf in verzoekingën geleden heeft, kan Hij hun, die verzocht worden, te hulp komen”***.

Welk een troost is dit voor ons, dat Jezus ons volkomen kan verstaan in onze vermoeidheid van het lichaam, in honger en dorst, in koude en hitte, en ook in onze zwakheid en zelfs in ziekte. Men hoort wel eens zeggen: *“Jezus is nooit ziek geweest”*, maar dan kent men de Bijbel niet, want tot driemaal toe zegt **Jesaja**, dat Hij in ziekte verzocht is geworden. Ook heeft Hij eenzaamheid gekend. Bent u een ziel, die onbegrepen is door uw eigen omgeving en u zich eenzaam voelt, weet dan, dat Jezus het verstaat.

Hij is ook eenzaam geweest en verlaten, want zelfs al Zijn discipelen hebben Hem ook verlaten en zo bleef Hij alleen over. Hij heeft alle verzoekingën en beproevingën doorstaan; daarom kan Hij ook volkomen met ons meevoelen.

Ook **Hebr. 4:15-16** zegt dat. ***“Want wij hebben geen hogepriester, die niet kan mede voelen met onze zwakheden, maar een, die in alle dingen op gelijke wijze (als wij) is verzocht geweest, doch zonder te zondigen. Laten wij daarom met vrijmoedigheid toegaan tot de troon dergenade, opdat wij barmhartigheid ontvangen en genade vinden om hulp te verkrijgen te gelegener tijd”***.

Zonder te zondigen. Wij hebben daarin wel gezondigd, want wij werden opstandig, verbitterd, of

hebben misschien een boos woord teruggezegd, maar Jezus niet!

Hij, die ons volkomen verstaat en aanvoelt, is gezeten in de Troon van de Vader, de Almachtige, van Wie alle kracht, alle heerschappij, alle heerlijkheid uitgaat, waarvoor alles moet buigen. Hebt u er al eens over nagedacht, waarom Jezus in Vaders Troon zit?

Hij zit daar ons ten goede, opdat al die macht, die heerschappij en die eeuwige kracht en heerlijkheid Gods ons ter beschikking komt, want Hij is daar als onze Voorspraak bij de Vader. Daarom kan Hij niet alleen meevoelen en verstaan onze zwakheden, beproevingen, en verzoeken, maar omdat Hij ze weet. Hij bidt en pleit voor ons, om onze zwakheden om te zetten in Goddelijke overwinningskracht!

“Wat zou ons dan kunnen scheiden van de liefde Gods”, zegt Paulus. Machten en krachten van de duivel? Die zijn allemaal onder die Troon en wij zijn in Jezus er boven gezet. Daarom is er geen macht, geen kracht en zijn er geen dingen, hoe zwaar ook, of Jezus staat daar boven en schenkt ons Zijn kracht, zoals **Rom. 8** dat ook zo heerlijk verkondigt.

Ik ga nog even naar de maten van het Reukofferaltaar, die ook een heerlijke symboliek verbergen. Er staat in **Ex. 30:1-2**. **“Gij zult een altaar, een offerplaats voor reukwerk, maken; van acaciahout zult gij het maken; een el lang en een el breed, zodat het vierkant is, en twee el zal zijn hoogte zijn; de hoornen zullen daarmee één geheel vormen”**. Ook dit altaar was dus vierkant.

Het Brandofferaltaar was vijf bij vijf el en dát vierkant sprak van redding, verzoening en verlossing van de ganse schepping. God was in Jezus de wereld met Zichzelf verzoenende! Het Reukofferaltaar is ook vierkant, maar nu één bij één en wie is die één? Dat is God de Vader! In het Hogepriesterlijk werk van Jezus spreekt God de Vader weer tot Zijn schepping, die in Jezus tot Hem komt. De schepping wordt weer één met de Vader. Verstaat u het?

Zegt God het niet in vers 6 van Exodus 30. “ark der

Daar komt de Almachtige God weer samen met Zijn eens gevallen schepping en schepsel en dan spreekt Hij weer, zoals God voor de zondeval bij Adam en Eva kwam in de Hof. Daar was geen scheiding.

Nu, in deze grote Hogepriester, spreekt God weer tot ons en kunnen wij tot God gaan en komt God tot ons. Het kind van God, dat met de Heer in het Heilige vertoeft en gelooft in Zijn volbrachte werk en gemeenschap heeft met de grote Hogepriester, ervaart, dat Hij niet alleen tot Hem spreekt, maar dat ook God Zelf tot hem spreekt door Jezus en dat wij tot God mogen gaan om vrij tot God te spreken. Tussen God en ons is Hij de Middelaar, de verbinding.

Daarom vinden wij in **vers 2**, dat het Altaar twee el hoog moest zijn. En twee spreekt van de Zoon, die ons door Zijn Hogepriesterlijk werk weer verenigt met de Vader. Hier maakte Hij ons tot Gods kind en hier gaf Hij weer de volle vrije gemeenschap met God terug. Daarom heeft het gouden Altaar een omlijsting, een kroonlijst, want Hij is die grote Hogepriester-Koning.

Het Brandofferaltaar had geen kroonlijst, want dat duidt op Jezus in Zijn vernedering. Maar de Tafel heeft zelfs een dubbele kroonlijst, want dat is de Tafel van de grote Koning-Hogepriester. En hier aan het Reukofferaltaar eveneens, want Hij is de Koning en de Hogepriester tot in eeuwigheid naar de ordening van Melchizedek.

Ik wil u enige dingen uit het Oude Testament laten zien, opdat u zult weten, hoe geweldig belangrijk de voorbede van Jezus is. In **Ex. 17** vinden wij de geschiedenis, waarin Israël tegen Amalek strijden moest. Het leek, dat Amalek, naar de mens gesproken, veel sterker was dan Israël. Doch Mozes beklom de berg en hief zijn handen op tot God. En zolang als Mozes zijn handen ophief tot God, had Israël de overwinning. Hier zien wij Mozes als middelaar van het Oude Verbond en als type van Hem, die komen zou, de Middelaar van het Nieuwe Verbond.

Mozes was dus niet in de legerplaats, maar hij klom de berg op. En waar is onze Hogepriester? Hij is daar bij God op de waarachtige berg Sion, die niet van deze aarde is, maar ver boven het universum op de Troon, de berg van God, waar Hij in de Troon van God is, waar Hij ook dag en nacht voor ons bidt en pleit.

Zolang Mozes de handen ophief had Israël de overwinning, maar Mozes handen werden moe, want hij was een mens, zoals wij en als zijn handen omlaag gingen, dan had Amalek de overhand.

Ziet u, hoe belangrijk de voorbede is?

Er moesten twee dienstknechten komen, om Mozes beide armen te ondersteunen, want als die handen maar voortdurend omhoog geheven waren, dan behield Israël de volkomen overwinning over zijn vijanden.

En nu hebben wij een heerlijke Hogepriester, die noch moe noch mat wordt en Die niet ophoudt te bidden en te pleiten voor ons, dag en nacht bij God. Daarom is Hij ook zo'n volmaakte Hogepriester, van wie **Hebr. 7:24-25** spreekt. ***“doch Hij heeft, juist doordat Hij in eeuwigheid blijft, een priesterschap, dat op geen ander kan overgaan. Daarom kan Hij ook volkomen behouden, wie door Hem tot God gaan, daar Hij altijd leeft om voor hen te pleiten”.***

Volkomen behouden in de volmaakte zin, zoals Hij volmaakt is. Hoe machtig is dit! Hoe geweldig de kracht van de voorbede is, vinden wij ook uitgebeeld in het Oude Testament in Num. 16. Daar zien wij, dat Gods toorn ontbrand is tegen het volk Israël, omdat zij zwaar gezondigd hebben, doordat zij na de opstand van Korach, Datan en Abiram murmureerden. En nu liggen zij onder het toorngericht van God.

Wij vinden in **Num. 16:44-45a** eerst getoorn van de Heer. ***“De Here dan sprak tot Mozes: Trekt u terug uit deze vergadering, opdat Ik haar in één ogenblik vertere. Toen wierpen zij zich neder op hun aangezicht”.***

Denk het u allemaal eens in: alleen Mozes en Aäron mochten weg. Zo was de toorn van God ontbrand. Wat een gericht!

Vers 44 gaat verder tot **48**. ***“De Here dan sprak tot Mozes: Trekt u terug uit deze vergadering, opdat Ik haar in één ogenblik vertere. Toen wierpen zij zich neder op hun aangezicht. En Mozes zeide tot Aäron: Neem een vuurpan, doe er vuur in van het altaar, leg er reukwerk op, en ga haastig tot de vergadering en doe verzoening over hen, want de toorn is van de Here uitgegaan, de plaag is begonnen. Aäron nam (een vuurpan), zoals Mozes gesproken had, en snelde tot midden onder de gemeente, en zie, de plaag was onder het volk begonnen; toen legde hij er reukwerk op en deed verzoening over het volk. Toen hij tussen de doden en de levenden stond, hield de plaag op”.***

De plaag hield direct op en het volk werd gered. Wat doet de voorbede een machtig werk! En nu, Jezus bidt Zelf voor ons; maar als leden van Zijn Lichaam hebben wij ook de taak dit gebedsaltaar te bedienen.

Wij hebben juist gezien, dat wij door Hem regelrecht tot God mogen gaan en dat God tot ons wil spreken en wij nu tot God mogen spreken. Eigenlijk is het al zo. Als wij Zijn leden zijn en de Geest van Jezus in ons woont, dan wil die Geest ook door ons hart en onze mond vooral, pleiten en smeken, opdat de toorngerichten van God nog gekeerd kunnen worden over deze zondige wereld. Wist u dat?

Wat een geweldige taak. Maar als u geen kind van God bent, dan is de Geest van Jezus niet in u en komt u Jezus niet toe. Jezus bidt, maar Hij wil bidden door Zijn Lichaam en wil u en mij daarvoor gebruiken. Nu staat er geschreven: ***“Wij weten niet wat wij bidden zullen naar behoren”***, maar Gods Geest komt ons te hulp, die door ons bidt met onuitsprekelijke verzuchtingen, nietwaar?

Wat kunnen er dan machtige plagen gekeerd worden, ook in deze wereld. Wij vinden er een voorbeeld van in de geschiedenis van Israël, namelijk dat Israël niet meer bad en dat het Reukofferaltaar niet meer bediend werd. Daarom kwam over Israël een ontzettend gericht van God en werden zij geslagen met pestilentien.

U leest dat in **2 Kron. 29:6-8**. ***“want onze vaders zijn ontrouw geweest, zij hebben gedaan wat kwaad was in de ogen van de Here, onze God, en hebben Hem verlaten, hun aangezicht afgewend van de woning des Heren en haar de rug toegekeerd. Zelfs hebben zij de deuren van de voorhal gesloten, de lampen gedoofd en geen reukwerk ontstoken noch brandoffers gebracht in het heiligdom aan de God van Israël, zodat de toorn des Heren op Juda en Jeruzalem rustte en Hij hen maakte tot een voorwerp van schrik en ontzetting en tot een aanfluiting, zoals gij met eigen ogen kunt aanschouwen”.***

Dat zegt Hiskia. Dan gaat Hiskia direct het Altaar herstellen en als het reukwerk dan opstijgt, houden de gerichten op en komt de zegen weer!

Wat een geweldige taak vinden wij hier. Laten wij dit niet te klein achten; zonder gebed niets anders dan nederlaag en door de vijand vertreden worden. Weinig gebed, weinig zegen; veel gebed, veel zegen; voortdurend gebed, een machtige doorbraak en overwinning!

Hierin is de kerk schromelijk tekort geschoten. Want weet u, hoe de grootste zendingscampagne ontstaan is? Het was de eerste Christengemeente, die in de eerste honderd jaar de toen bekende wereld reeds beëvangelseerd heeft. Door vervolging zijn zij naar alle streken verstrooid en hebben overal het evangelie gebracht, ook naar Europa. Maar tussen 1500 en 1600 werd aan zending heel weinig gedaan.

Toen heeft God een man opgewekt, graaf von Zinsendorf, die Hij bijzonder gebruikt heeft en toen hij eens voor de gekruisigde Jezus kwam te staan, riep hij uit: ***“dat deed Gij voor mij, maar wat heb ik voor U gedaan. Maar van nu af aan zal elke polsslag voor U kloppen”***.

En zo geschiedde het! Hij heeft zijn leven en al wat hij had ingezet voor de Heer. En weet u wat er gebeurde? Hij bracht de verstrooide kinderen Gods bij elkaar; deze hadden de hoogste ruzie met elkaar en wilden niet bij elkaar komen. Zij wilden niets van elkaar weten en vervloekten elkander.

Maar graaf von Zinsendorf bracht hen bij elkaar in verootmoediging en zij gingen op de knieën om te bidden en toen kwam Gods Geest over hen.

Dat werd een wonderbare bidstond, die dag en nacht precies 100 jaar geduurd heeft, want zij losten elkander steeds af. En daarom is dat geweldige zendingswerk mogelijk geworden, zoals het er vandaag niet meer is, want de voorbede is zo noodzakelijk.

Van het reukwerk, dat op het Altaar gebracht moest worden, hebben wij reeds gezien, dat er geen eigen vuur mocht zijn, geen eigen geest, geen eigen ijver, geen vreemd vuur, maar het vuur van God, dat op het altaar was gevallen. Het vuur van Gods Geest. Dat alleen is voor God aangenaam.

En dat vuur moest daar een heerlijk reukwerk doen verbranden, zoals wij dat hier lezen in **Ex. 30:7 en 8**. ***“Aäron nu zal daarop welriekend reukwerk in rook doen opgaan; elke morgen, wanneer hij de lampen in orde maakt, zal hij het in rook doen opgaan. Ook wanneer Aäron de lampen aansteekt in de avondschemering, zal hij het in rook doen opgaan voor het aangezicht des Heren als een bestendig reukwerk voor uw geslachten”***.

Wij zien dus, dat die voorbeden direct verband houden met het onderhouden van de Kandelaar. Daarbij werden de Lampen in orde gemaakt en bijgevuld met olie, olie van de Heilige Geest. De pitten werden dan schoongemaakt en gereinigd en op de goede hoogste gesteld, opdat zij weer volop licht gaven.

Wij hebben ook gezien, dat de Kandelaar Jezus en de Gemeente uitbeeldt. Wij zijn dus die gouden Kandelaar, die in deze donkere wereld gesteld is, om het Licht van Jezus te laten schijnen. Er bestaat direct verband tussen het licht geven van de Kandelaar en het onderhouden van de lampen.

Dat wil zeggen, dat wij elke dag vol van de Heilige Geest moeten blijven, maar allereerst gereinigd moeten zijn. Ons pitje moet gereinigd en bijgeknipt worden. Wij moeten gesnoeid worden, want wij moeten minder worden, en Hij moet wassen. En zo zullen wij Hem openbaren, want Jezus is dat Licht, en zo houdt Zijn Hogepriesterlijk werk de Kandelaar brandend.

O, laten wij toch toetreden en ons door Zijn gebed laten heiligen en vervullen met Zijn Geest. Door ons met Hem te verenigen in gebed, want Hij bidt voor ons bij de Vader. Nu kunnen wij eigenlijk niet anders doen, dan danken, loven en prijzen. De bediening en aanbidding. En zo wil Gods Geest ons mede inschakelen in de dienst van de voorbede, want Zijn Geest dringt ons daartoe.

Tot zover, volgende week gaan we verder.

Amen. De Heer Zegene u.